

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO 2 CUARTOS PER TOT ESPANYA.

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del mitj, núm. 20, botiga
BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre Espanya, 8 rals, Cuba y Puerto-Rico, 16 rals Estranger, 18 rals.

INUNDACIONS.

OM hi ha mon se presentan d' en tant en tant que uns deixan tartamuts. Aquesta senmana n tenen una porció que han caygut a la ratera com las pobres moscas a una gerra de mel.

Desenganyarse, las cosas que els agradarian més son aquelles que el fiscal no vol de cap manera que las tastin.

Cent articles distins me bullen pel cervell, y jo hi poso la tapadora de la llei de imprenta perque l'olla no vessi. Desgraciad de mi si una sola de aquestas ideas arribés a escapar-se: prou en ménos de un minut apagaré el foc que li hi dona el bull.

Volén saber lo títol de un article?
La qüestió del búlgaró. ¿Noy ó noya?
Pero...
Bernat: tapa la llanterna que vigilan.

Ja está tapada. Es fosch. Aixó es lo que s necessita en aquestos temps de conservadors, la fosquedat, las tenebras, no veuré més que sombras y fantasmas. Aixís estém millor.

Espanya agonitza sense una xinxeta d' oli que illumini l' arcoba.

Entre tant, lo cel obra las sévas cataratas, los rius se desbordan, los pobles s' inundan, cauhen las casas, se perden las cullitas... però desgraciadament l' aygua no arriba allà hont hauria de arribar.

Lo govern está molt alt y ni un esquitx l' alcanza.

¿Saben que fá? Medita.

A pesar de las inundacions rumia com s' ho farà per arrancar las contribucions que l' hi corresponen per alimentarse del fondo del llot que per tot arrén deixan las inundacions; y las arrancarà, perque ja té la costum de passar la vida fanguejant, empestifant y empastifantnos.

No obstant ab los desastres y tot no son pás las inundacions dels rius y dels torrents, los huracans y las plujas, los que produheixen més desgracias y cataclismes. Aquestas se quedan molt endarrera al costat de las tempestats y las inundacions conservadoras.

Los conservadors son com aquell riu dels Sobriños del Capitan Grant: ells no se surten de mare: ells, si convé, se surten de tota la familia, se surten de text, y no hi ha qui 'ls aguanti.

Preguntéu qui es capás de encaussar las desbordadas irregularitats que per tot arrén se presentan.

Preguntéu qui podrá contenir lo desbordament de anarquia mansa que tot ho inunda.

Preguntéu quantas cosas han tirat a terra ab la séva codicia.

No preguntéu pás quantas ni quinas son las victimas de aquestas eternas inundacions, acompañadas tot sovint de llamps y pedregadas. No 'n preguntéu perque 'us horrorisariau.

La pedregada conservadora tot ho ha triturat. Granizada han caigut per carretes nel yari, y la micolats y fets a trossos. Avuy no busquéu més que fraccions ó pandillas. No demanèu més que fastidi é indiferencia.

En cambi a favor de aquest decaiment no falta qui viu y qui prospera: no falta no qui se sent fort y abusa de la debilitat dels altres.

Aquest es lo sistema; matarho tot per viare més ample.

Hi havia una idea, la llibertat.

Are no la busquin pás: lo riu conservador se l' ha enduta.

¿Ay si poguéssim pescarla? Prou la retornariam!

Pero es imposible.

Si aném a buscarla als colegis electorals nos trobarem ab que hi ha més morts que vius entre 'ls que votan. ¿Tants morts y ella no hi es? ¿Qui sab! Pot ser viu encare.

Las elecciones se fan ab molta legalitat. Negant lo dret electoral al major número dels ciutadans, y garbellant als que quedan, anyadinhi 'ls morts y 'ls empleats, donant la direcció culinaria a un cacique qualsevol, y dividint als espanyols en castas de protegits y fastidiats, s' alcanzan los més inmensos triunfos de la sábia política conservadora.

En resúmen, l' inundació política actual deixa un llot pestilent, y en ell no totes las llavors hi granan.

Las conservadoras son las únicas que per are h' van bé y prosperan.

A pesar de tot, davant de las elecciones insistim en lo mateix de sempre. Los demócratas debém votar, no siga més que per fer una demostració práctica: la de que si las llavors democráticas en aquestas condiciones no arrelan, per aixó son d' aquellas que no s' assecan may.

P. K.

ELECCIONS.

Rumor de fallas caygudas.....

ecos llunyans y confosos.....

crits débils y recelosos.....

llumenetas mitj perdudas.....

La nit estèn lo seu vel

ab un misteri que aterra:

ni un sér vivent per la terra,

ni una estrelleta en lo cel.

Mentres que del seu deliri lo mon fatigat descansa,

dos morts frets van aixecantse dintre 'l nostre cementiri.

L' un, (vehí d' un tercer pis) guayta y crida:—¡Senyor Perel!

L' altre, (pis baix ab ossera) surt y diu:—¡Senyor Narcis!

Y baixant lo del pis alt y ajuntantse 'ls dos cadáveres, s' assentan dessota 'ls arbres.

—Avuy sembla molt tardet.

—¿Cal No més son tres quarts d' una,

pero com que no fa lluna y 'l temps comensa a ser fret.....

—Es cert: ¿qué 'm conta de non?

—Ay! Miri, un cas molt salat: ¿sab aquell del seu costat

que s' diu Llanmaneras?—¡Prou!

—¿Sab que fá temps va contar, volguentho dar per segur

que l' hi acabavan de dur papeleta per votar?

—Si senyó: y que tot vam dir qu' era una bola molt dura.

—Donchs era la vritat pura: avuy me 'n han dut a mi.

—No ho estranyo; a mi també; mirisela, bona lletra:

«Narcis Poch, etc., etc.»

—¿Vot pel districte primé.

—Y bé, ¿qué me 'n diu d' aixó?

—¿Jo? Que 'ls vius estan cansats de fe y desfer diputats,

y 'ns traspasan la missió.

—No s' pensi, potsé ho encerta,

—Estiuh segur qu' es aixís: avuy dia aquest país

es una farsa complerta.

Jo ho sé per un feligrés qu' han enterrat sobre meu:

diu que aquí sembla que Déu ja no s' déu cuydar de res.

Sempre que s' fan elecciones tot es justicia y vritat;

després que s' han acabat tot son crits y exclamacions.

Si per cas fan concejals, ne surten uns quants llopassos

qu' omplan de dentes y atrassos las caixas municipals.

Si fan diputats a Corts, hi van quatre nulitats

que passen per grans lletrats y al Congrés son muts y sorts.

Y d' aixó 'n vé a resultá que quan se fan elecciones tothom diu: Fora cansons;

jo no voto; tant me fá.

—Y nesaltres ¿qué farem?

—¿Qué? ¿d' aquestas papeletas? Guardarlas ben plégadetas: un dia 'ns las fumarém.

Los vius tenen mala baba

y enredarse ab ells no dona. Ara alerta, y a la nona; sembla que la nit s' acaba.

La llum de la nova aurora blanquejava l' horisont y l' sol ensenyava l' front en la mar rondinadora. Pe 'ls carrers de la ciutat tot era anar y venir; no més se sentia dir: «Vot, districte, candidat...» Uns parlavan ab ven baixas, altres feyan y desfeyan... y entre tant los dos morts reyan estirats dintre la caixa.

C. GUMÀ.

Las cédulas electorals que s' han anat repartint son molt curiosas. N' hem vist una de un subjecte empadronat en lo carrer Nou de Sant Francisco, núm. 37, pis 21. Y després dirán que 'ls municipals que las reparteixen no son aficionats a pujar escaletas.

Per últim los tribunals han intervingut en la suscripció oberta en los periódichs carlins per regalar un collar al Ase d' oros.

Considerant que tot aixó era un joch prohibit s' han apoderat de las carias y dels diners; y als jugadors se 'ls segueix causa criminal. Ja 'n diu lo ditxo: qui xerra paga.

A Girona tenen també l' seu Cánovas corresponent. ¡Son molt afortunats los gironins! D' una ciutat que 'l francés va estar nou mesos á rendirla, se n' ha apoderat un ex-sargento de la guardia-civil. Pero aixó sí: hi ha que regonixe que aquest ex-sargento s' diu Cánovas.

Ell dirigeix las eleccions; ell resol tots los assumptes, ell fá y desfé, arregla y desarregla, y are últimament ha fet que quedés nombrat secretari de la Junta provincial de instrucció pública un seu fill, que té l' títol de mestre sense haver anat may á la Normal, y que s' papará un sou com un home, sense tenir un pel de barba.

D' aixó se 'n diu agafar la payella pel mànec, y fregir á tota una provincia.

Estadística conservadora: En pochos dias hi ha hagut una execució á Ciudad-Real, una á Madrid, tres més á Ciudad-Real, quatre á Berzocana y una á Riaza total déu. Y encare hi ha trenta-réus més en remull. Ja 'n veuen, lo butxi es un dels pochos empleats que s' guanya las caixaladas treballant.

Un mestre d' estudi de Catalunya ha ingressat en l' Hospici de Barcelona. Dels pecats dels conservadors los mestres ne ván geperuts.

A propósit de la cirenlar del conde de Puñonrostro recorda un periódich que 'ls militars tenen prohibit pendre una part activa en la política. ¡Quín periódich més ignoent! Lo que tenen prohibit es pendrehi part activa contra 'l govern; are, á favor del govern ja es tot un'altra cosa.

Una frase de 'n Romero Ortíz en lo seu discurs de Oviedo. «Malhaja qui giri l' espatlla als seus antichs altars y qui renegui dels seus antichs déus.» Aixó vol dir traduhit en prosa que 'ls constitucionals tenen los altars y 'ls déus en plural. Y á pesar de tot, no n' hi há un que tinga pietat d' ells.

Un periódich neo francés, la Semmana Católica, ha declarat que fins en lo sigle XIX, es á dir, en lo sigle de las llums, d' entant en tant surt l' espart de las tenebras á fer de las sévas. Y no saben ahont s' ha de anar á buscarlo? Dintre de las lógias masónicas.

Si senyors, en proba d' aixó que un frare, vestit de seglar y ab un Sant Cristo amagat entre pell y

camisa, vá introduhirse acompanyat de un frac-maso dintre de una lógia, presidida pel diable en persona.

Allá vá treures lo Sant Cristo, y tot desseguit ¡barrabam! ¡barrabam! Van apagar-se las llums; van ensorrarse 'ls banchs y presidencia y concurrents tot vá desapareixe, com si tot alló fós una comedia de mágia.

No vá quedar ningú per cridar al autor. ¡Quina llástima que un frare aixís no vinga á Espanya, á treure algun president que si no es diable, al menos es de la pell del dimoni!

Puigcerdá celebra los dias 9 y 10 del actual la inauguració de l' estatua de Cabrinetty. Aquí tenen un altre poble valent y liberal que al honrar á un héroe s' honra á sí mateix. La Campana de Gracia s' associa tant de gust á aquesta festa, qu' enviará un redactor y l' dibuixant á l' heroica capital de la Cerdanya.

L' escena passa al cementiri de Barcelona. Son las nou del dematí del dimars y s' presenta un jove al capellá, dihenli:

—¿Qué podrian dir una missa en sufragi de l' ánima del meu pare?

—Ja s' porta capellá? pregunta 'l del cementiri ab mal modo.

—No senyor.

—Y donchs qué s' ha figurat? ¿Qué s' pensa qu' estarém aquí dejuns fins aquesta hora esperant la venia de vostre? ¡Vaya! Si qu' estariam frescos.

Aquesta conversa, presa del natural, demostra que 'l capellá del cementiri no seria capás de fer la competència al doctor Tanner.

Lleo XIII ha publicat un document furios contra la Bélgica que no vol de cap manera plegarse á las sévas exigencias.

Bélgica se 'l escolta celebrant ab gran esplendides y ab molta assistencia de forasters las festas de la seva independéncia.

Es com la Campana de Gracia: con més excomuniions més alegrias!

Lleo XIII ab aquest document ha causat una desilusión completa entre 'ls que creyan que en los documentos y en los actos tots vindria un llenguatge més templat, més dolc y més suau que Pio IX.

Desgraciadament no es aixís. Com dir molt bé un periódich extranger:

«Al Vaticano no més s' ha cambiat la ma qu' escriu, pero la boca que dicta es la mateixa. Es la del jesuitisme.»

Una bona noticia Lo Casino del Progrés establert en la barriada de Sant Beltran ha obert una classe nocturna gratuita no sols pels fills dels sócios, sino per tots los obrers que no tingan recursos per instruhirse. En ella s' ensenya lectura, escriptura, aritmética, geometría, dibuix lineal, natural y adornó.

Aquest cassino acredita l' seu títol: es cassino del Progrés.

La rev dels corresponsals.—Gomensem per dugas cartas qu' hem rebut firmadas d' una per Baltasar Pujals Pbre. de la Coromina y l' altre per Joseph Muxi, les parets del cabrilla? economo de Cardona. Han cregut tal vegada que ab un capellá no n' hi havia prou y se n' han presentat dos.

Aquest reverendes demanan una rectificació, dihent que la criatura á qui havia de ser padri en Josep Pey, de que 'ns ocupavam fá dos números, vá ser batejada, sent inexacte que s' haguessin negat á donarli las ayguas del batisme. Pero Mossen Muxi anyádeix que Mossen Pujals vá fer molt bé, demanant á n' en Pey lo butlletí de haver cumplert ab la parroquia, de manera que are no sé jo si van batejarla sense dificultats, ó si van negarse á ferho (qu' es lo que jo deya) perque 'l tal Pey lo butlletí no 'l tenia. Si després van batejarla valente de un altre padri, es cosa que ho ignoro y no m' importa. De totes maneres, sapigan Mossen Pujals y Mossen Muxi, que la Campana no combrega ab rodas de moit.

Aixó tocant al fondo de las cartas: con respecte á la forma, al veure las amenassas que se 'ns fan y 'l calor ab qu' están escritas, no diréu més sino que nosaltres son erémichs dels fueros, y que segons sembla Mossen Muxi y Mossen Pujals son enémichs d' aquella humilitat y de aquella mansuetut que recomanan l' Evángeli. Uns quans dejuns, reverendes del ánima meva; l' abstinéncia 'ls rebaixará las sanchs.

¿Quín efecte 'ls produhiria veure un vicari dirigint un coro al mitj del carrer y manotejant com qui tira benediccions? Donchs á Gelida ho

haurian vist lo dia 22 del passat mes de Agost. Y per cert que s' hi sentia molt sovint l' estribillo ninch nanch; de manera que algú vá creure que 'l coro anava en contra la Campana de Gracia.— Aquest coro canta de franch al carrer; pero quan canta una missa á cárrech de una confraría, bèn bé que fá pagarsela.

A Ribas van arribarhi carrabiners, y l' encarregat dels allotjaments vá allotjarlos á la preso. Pochs temps endarrera un vehi que sortia del hospital de Ripoll, vá demanar amparo y també van hospedarlo al calabosso. Al dia següent era mort. Molt nos repugna tenir que dar aquestas noticias.

De Puig-pelat nos escriuhen explicantnos la conducta del párroco ab lo mestre, que no es la més imparcial ni la més decorosa. Hi há molta feyna en esquilar al próxim, quan algú s' empenya en que duri la llana.

Lo dia 3 de Agost á Sallent, l' orquesta vá tocar un solemne ofici. Lo capellá al ser acabat vá pujar al cor, dihent al director de l' orquesta que s' preparessin á la tarde per anar á tocar un rosari.—Es impossible, vá dir aquest: á la tarde tenim compromís per un ball. Al sentir aixó, lo capellá vá irritarse, exclamant: «No sé quin sant me deté com no 'us tiro daltabaix del cor.»—Un capellá aixís ab un trabuch seria terrible.

LA GUITARRA DEL DIABLE.

(CONCEPCIO DE BARRINA).

Sota 'ls balcons de sa aynta un enamorat galan cantava dolsas corrandas de sa guitarra al compás.

Rich d' ingeni era, més pobre, y 'l pare d' ella un avar que no estant gayre per broma aixelar l' amor pensa:

Fet una furia, la porta obri una volta, y brutal miij partintli la guitarra ab sa filla s' allunya.

Plorant sa dissort lo jove tota la nit estranya, quan una estranya figura

Tement que fos mala cosa fén lo senyal de la creu mes no l' hi deixá acabar lo ab sa ma garfida dihent:

«Per qué sel' emportan ploras que no pots parlarli creus? De qué t' serveix la guitarra que sents brallá en ton cervell!

Si t' han xafat la guitarra enteras las cordas tens; prene un tros y donam l' altre y l' juro que parlaréu.

Mentre 'l diable s' allunyava las cordas del instrument s' estiravan, fent dels arbres las entenas de son pes com una llarga arpa eólica que hagués de bronzir al vent.

Tothom dorm en la mastia menys l' enamorada Agnés que en la finestra esperava en vá al seu cantor fidel.

Burlant dels masfins la vellá mira á un estrany missatjer que acostants hi aixís l' hi parla:

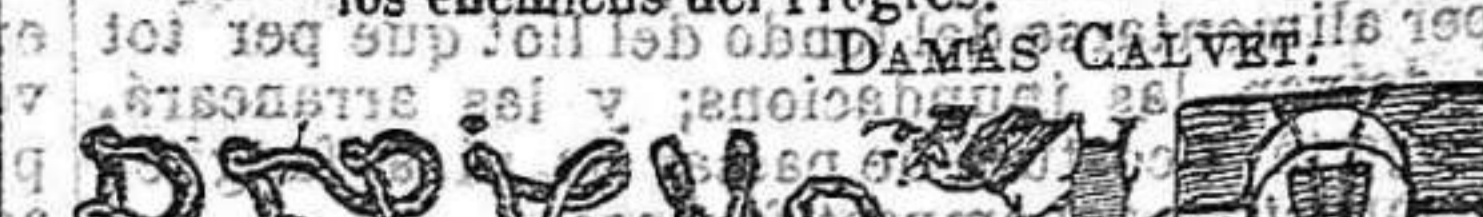
«Ton amant m' envia pren lo mànec de sa guitarra trasmessoras de sa veu son sas cordas. Fet conversa.»

Y Amor meul oiren ensemps.

Per so encare, quan se posan fils telegráfichs novells dihent qu' es art del dimoni los enemichs del Progrés.

DAMAS CALVET.

REVISTA

AMBÉ en Romero Robledo, segons dihen, ha tornat molt impresionat del seu viatge á las provincias Vascongadas.

Lo veure tants carlins l' hi ha fet atmetlla.

Aquest es lo primer pas.

(1) De la corona poética dedicada á Barrina per l' Eco de Centro de lectura.

Al segon pas ja no fan atmetlla; fan castanyas.

A Madrit anunciaven fa pochs dies una corrida a benefici de un aficionat que entra a la quinta.
—Y 'l beneficiat treballarà?
—Naturalment.
—Y es créu que tindrà gent?
—Per aixó es fa la festa: per reunir diners, per que no tinga que anar a servir.
—Y si un toro l' agafa y l' espavila.
—Llavors logrem lo mateix objecte: no anirà a servir per inútil.

Cent jesuitas ván passar per Girona en direcció a Barcelona.
—Ne surt guanyant lo carril ab tot aquest moviment: si are entran de cent en cent, marxarán de mil en mil.

Los moderats están dividits. Lo Conde de Pannonostro se'n va ab la situació, y en Moyano l' excomunica.
—No'n fassin cas: son madurs, y al últim han caygut del arbre.

Una frase del *Correo Catalan*, a propòsit de la seva denuncia:
«Lo govern ha anat prenent gust a la carn de neo ó com si diguéssim, a la carn de moltó.»
Ells mateixos s' ho coneixen.
Y are s' cremarán si 'ls diuen *llanuts*.

Ja hém entrat en lo período electoral.
Las diputacions que sortiran serán, no 'u duplin pás, diputacions liberals conservadoras.
Lo govern está a punt de demostrar anant al cementiri en busca de voits, que viu com certa gent: aixecant morts.

Ja tenim per ordre oficial, establert lo sistema métrich decimal.
Las autoritats d'ha que castigarán ab severas penas als que no acanin y pesin segons lo nou sistema.
Sr. Durán, vaji alerta, miri que l' hi posarán una multa.
Si'm vol creure a mí no s' exposhi: deixi la vara y prengui 'l metro.
Y are que me'n adono: Quants arcaldes hi ha que per compte de presidir un Ajuntament, estarian millor darrera de un taulell, ab lo metro a la mà, acanant indiana!

Ja s' han obert los exámens extraordinaris.
Un d' aquests dias a un alumno de medicina, carbassejat pèl Juny, vá preguntarli 'l catedràtich:
—Escolti: a un home que hagues près una unsa de arsénich ¿qué l' hi donaría?
L' alumno sense titubejar:
—¿Qué l' hi donaría? La Extrema-unció.

A Fransa continúan las pelegrinacions a Lourdes. Hi ha dias que 'ls periódichs neos anuncian 83 miracles. Ja no 'ls parlaré de aquell geperut que duya un gep plé de bolados, se ficava a la piscina y 'l gep se l' fonia en un instant.
Aquest miracle no té mérit.
Lo bonich es aquell de un jove que estava ficant y trayent de continuo un paper dintre de l' aygua.
—Perqué fa aixó? ván preguntarli.
—Jo 'ls diré: aquest paper es lo compte del sastre, no l' hi pagat encare, y 'l fico y 'l trech, per veure si m' hi sortirà 'l recidit.

Lo notable de 'ls malalts que tenen fé y se'n van a Lourdes, es la falta de lógica.
Efectivament: si son bons y religiosos y están a dos dits de la mort ¿qué més poden desitjar que empendre, lo més aviat millor, l' etern viatge? ¿No crehen que 'l Cel los espera?
Donchs mirin, com si fossen los pitjors materialistas, tots volen morir-se lo més tart possible.
No'n entench, a no ser que s' estimen més viure per fastidiar al próxim! Son tan caritatius!..

Cánovas está horrorisat dels progresos que está fent lo carlisme en las provincias Vascongadas.
En Cánovas ha fet com la quitxalla: ha estat donant fil a la grua, y are s' admira de que la grua estiga tant enlaire.

Lo solitari de Llanes, que continúa escrivint cartas, are sembla que desaproba la conducta dels fusionistas.
Un d' aquests me deya:—Vaja, estém perduts:

en Possada Herrera es lo cuch solitari de la fusió.
Y jo recordantme del remey més eficás per aquesta enfermetat, vaig dirli:
—Ja 'u teniu la meytat de fet: en Cánovas s' encarrega de fervos dejunar; are no 'us toca més que pendre algunas purgas.

Are que venen tants frares, ressucitarém un quiento antich.
Contava una ávia un quiento a la seva neta explicantli que a dos caputxins que anavan per fora, una manada de llops vá devorarlos.
—¡Ay, pobrets! vá exclamar la neta.
—Sí, noya, sí, exclamava l' ávia, vá ser una desgracia pèls pobres frares.
—No vull pas dir aixó. ¡Pobres llops que van tenir que menjar carn de caputxi!

Los moderats que s' en ván ab en Cánovas no han fet més que cambiar de principis.
Han cambiat los principis polítics qu' eran una especie de bunyols de vent, pèls principis més sustanciosos de la cuyna canovista.

A Monteagudo (Navarra) un toro qu' estavan li-diantlo vá saltar la barrera, vá pujar a la casa del Ajuntament, vá sortir al balcó y la gent demanava que pronuncies un discurs.
Si arriba a complaire 'ls, los electors de Monteagudo eran capassos d' elegirlo diputat conservador.
Y haurian fet bè: un toro aixís sería un diputat de punta.

Lo bisbe de Orense ha prohibit la lectura de un libre de poesias gallegas titolat *Aires de minha terra*.
Lo tribunal ha condemnat al autor de aquest libre a dos mesos y un dia de presó correccional, 2,000 pesetas de multa y las costas.
De manera que 'ls *Aires de minha terra* han costipat al bisbe y al jutje, y are fan suar al autor.

De la caixa de l' Administració de Orense han desaparecut 35,000 pesetas.
Las irregularitats de cajon.
Es l' única cosa regular que tenim a Espanya: las irregularitats.

L' extrèm per un enémich dels frares:
Menjarse un plat de pésols caputxins.

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA I.—Contemporáneo. 4 95 78 13
2. SINONIMIA.—Gracia. 3 17 84 95
3. ENDEVINALLA.—Ploma. 5 79 31 84
4. CONVERSA.—Balbina. 9 84 53 71
5. COMBINACIÓ NUMÉRICA.— 1 38 47 59

6. LOGOGRIFO NUMÉRICH.—Manlleu. 8 4 19 5 3 7

7. GEROGLIFICH.—Petit home, gros barret. 7 5 3 1 9 4 8

Han endevinat totas las soluciones los ciutadans Tonet Tarragoni; n' han endevinadas 6 Lo del Llobregat. Un recoleto, y Paperinas; 5 Lino Valicuri; 4 Dos Valicuri, y Conchita Ch; 3 Maria Chera y Saronao, y 2 Noy de sis anys.

XARADAS

I.
Una societat hu-tres fen una festa total lo dia hu de aquest mes y de la qual socio n' es van dos lo meu germà Eudalt.
PAU SALA.

II.
Quart-tres tant quinta doblada no crech se'n trobés cap més com la total que hu-dos-tres la quart-terça de 'n Boada.
UN TAPÉ.

ENDEVINALLA.

Sense ser neu tinch la neu.
Ja veus lector si soch brèu.
P. CORRADÓ.

LOGOGRIFO NUMÉRICH.

- 1 2 3 4 5 6—Nom de dona.
- 1 2 3 4 5—Nom d' home.
- 5 2 5 6—Nom de dona.
- 1 2 3—Lo que tots tenim.
- 4 6—Mom de dona.

UN CARQUINYOLI.

CONVERSA.

—Joan, vols venir?
—Ahont?
—A casa.
—Mira que portas al jech....
—¿Qué porto?
—Entre tú y jo ho hém dit.

J. SOL Y C.

TERS DE PARAULAS.

Sustituir los pichs ab lletas que llegidas horizontal y verticalment digan: 1.ª ratlla: Un nom d' home; 2.ª Lo de un animal y 3.ª Lo que venen en los mercats.

MILORD MAFAT.

COMBINACIÓ NUMÉRICA.

Omplir los pichs ab números que llegits vertical y diagonalment donguin un total de 15.

GEROGLIFICH.

I

ansiam b aini

I

N Y

OOO

NO

PR

JOAN

T

IIII

SIN

Odon Odon

UN SOCIALISTA.

Subscripció pel monument per perpetuar la memoria dels valents que moriren l' any '73 en defensa de Tortellá.

Jesé Maduell, 8 rs.—José Freixa, 4.—Mariano Pujol Martí, 2.—M. M. Trimillo, 2.—Francisca Llobet, 2.—Jo per tu Tortellá ma sanch daría, 4.—Odi etern als malvats sectaris de l' absolutisme (20 obrers), 10.—Un verdader ministre de Déu, 2.—Un carlista que 'l remordiment l' aterra, 2.—Ab héroes com los de Tortellá la llibertat es invencible, 1.—Un que demana caritat dona la capta de avuy, 2.—M. N., 4.—Un Puigxerdanés, 1.
(Se continuará.) Total, 48 rs.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endevinallas dignas d' insertarse 'ls ciutadans Antonet Teixidó, Pau Sala, Torra-bolados, Nebot de 'n Granota, J. Fer-molt, Cau, Recau y Sant Vicens, Manascai y Truita girada.

Las demás que no s' mencionan no 'ns serveixen com y tam-poch lo qu' envian los ciutadans Pere A. y Canals, Baldufa, J. Estebany, Marcelino A. Lino Valicuri, E. Pujadas, Gambetta, A. Berenguer, Llach y Prim y C., Tranquil de Sant Andreu, Turi de Vallcarca, Endemoniat de Pallejá, Xarrapeta y Nuri del Hort.

Ciudadá Cau, Recau y Sant Vicens: Publicarém algun extrèm.—J. Fer-molt: Idem lo trenca closcas.—Torra-bolados: Idem lo quadrat de silabas.—Antonet Teixidó: Idem la combinació y lo logogrifo numérich.—Paperinas: Hi anirà 'l rombo.—Un recoleto: No podém insertar més que un geroglifich y un trenca-closcas.—Lo del Llobregat: Publicarém la créu de paraulas.—A. Torres: La fetxa del fet es massa atrassada.—Joseph Maria Codelora: Gracias per las poesias.—Carambolen: Insertarém lo que 'ns envia.—Corneille: Idem.—Tronchs Mullas etc. En las poesias de vosté, hi ha sentiment; pero una gran incorrecció.—Edgar: Insertarém lo quadrat numérich y un quiento arreglat.—S. Gomila: La poesia vá bé.—Joan Ferrer: Publicarém las duas conversas.—Anticot Petit: Idem las de vosté, 'l quadrat y algun extrèm.—E. Leida Alexar: No recordém haverho rebut.—B. B. Lloret: Esperém a la persona que 'ns indica.—A. Solá y Vidal: Los nocturnos anavan millor: de totes maneres l' hi agrahim l' envió.—V. Viñas: Lo fet es de fetxa atrassada.—A. T. Viladecans: Té un carácter massa personal y además l' a-sumpto no té cap interés per la casi generalitat dels lectors.—Tonet Tarragoni: No podém aprofitar més que una conversa y un geroglifich.—Nebot de 'n Granota: La poesia comé ideas ja gastadas. Insertarém la conversa.—P. Puig: Queda complascent.—A. C. Ribas: Idem.—T. V. Puig pelat: Idem.—B. F. Barcelona: Idem.—S. F. Idem.—Baltasar Pujals Pbro. y Joseph Muxí ecónomo: Vejin la secció corresponent y diguin si han quedat contents de la Campana de Gracia.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj 20.

Barcelona: Imp. de Euluis Tasso, Arch del Teatro, 21 y 22

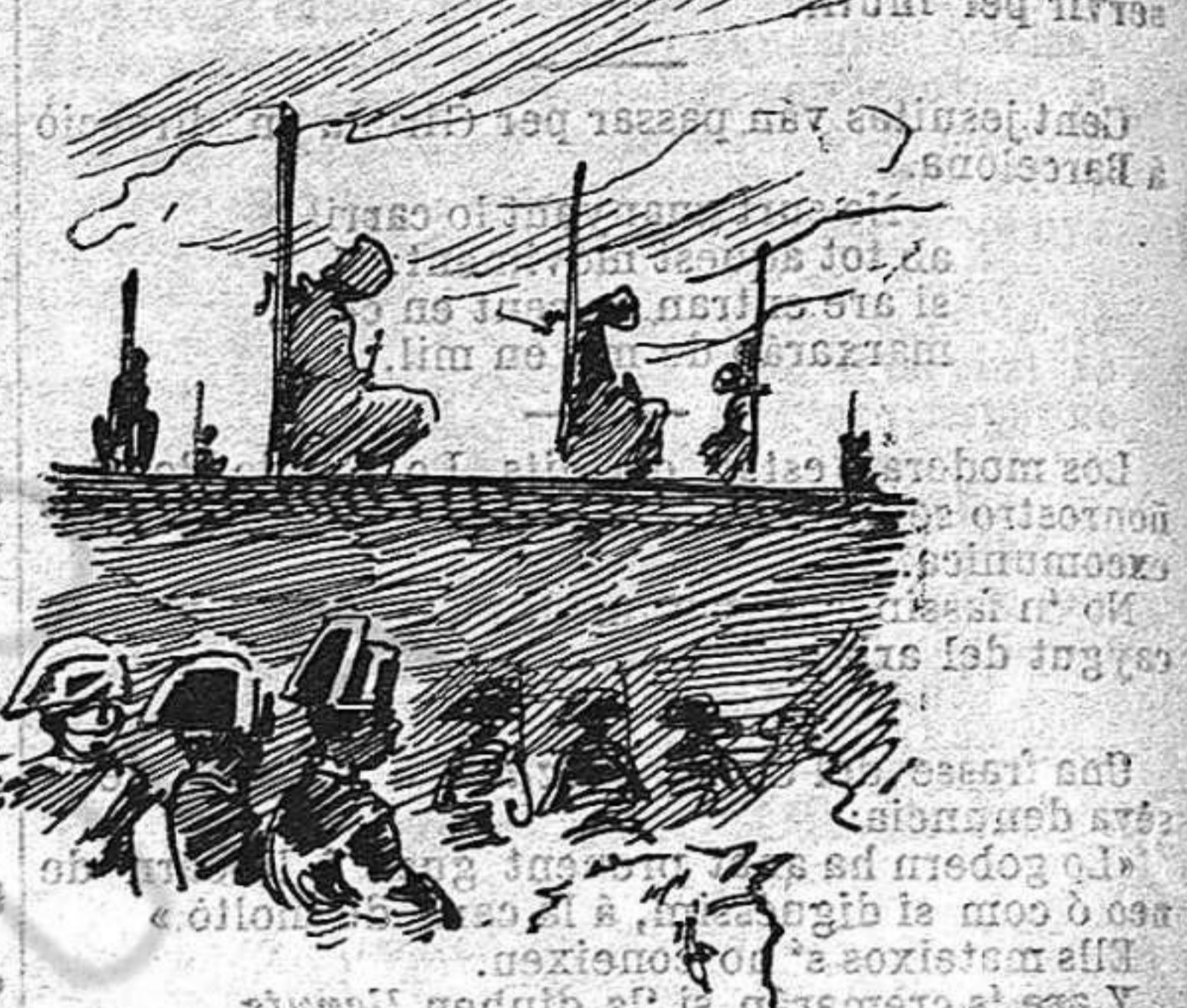
RECORTS DEL MES DE AGOST.

«Riñas de perros católicos.»

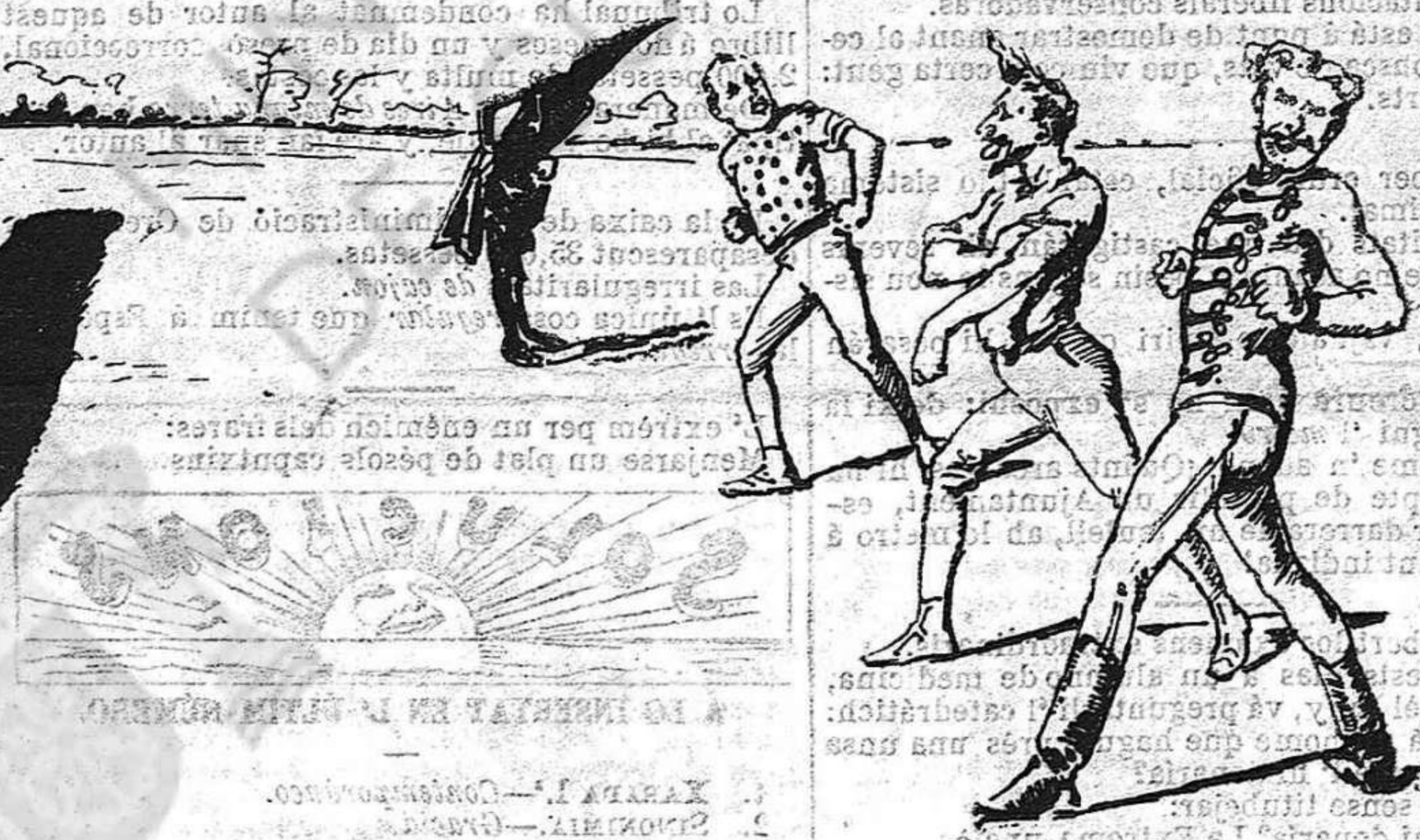
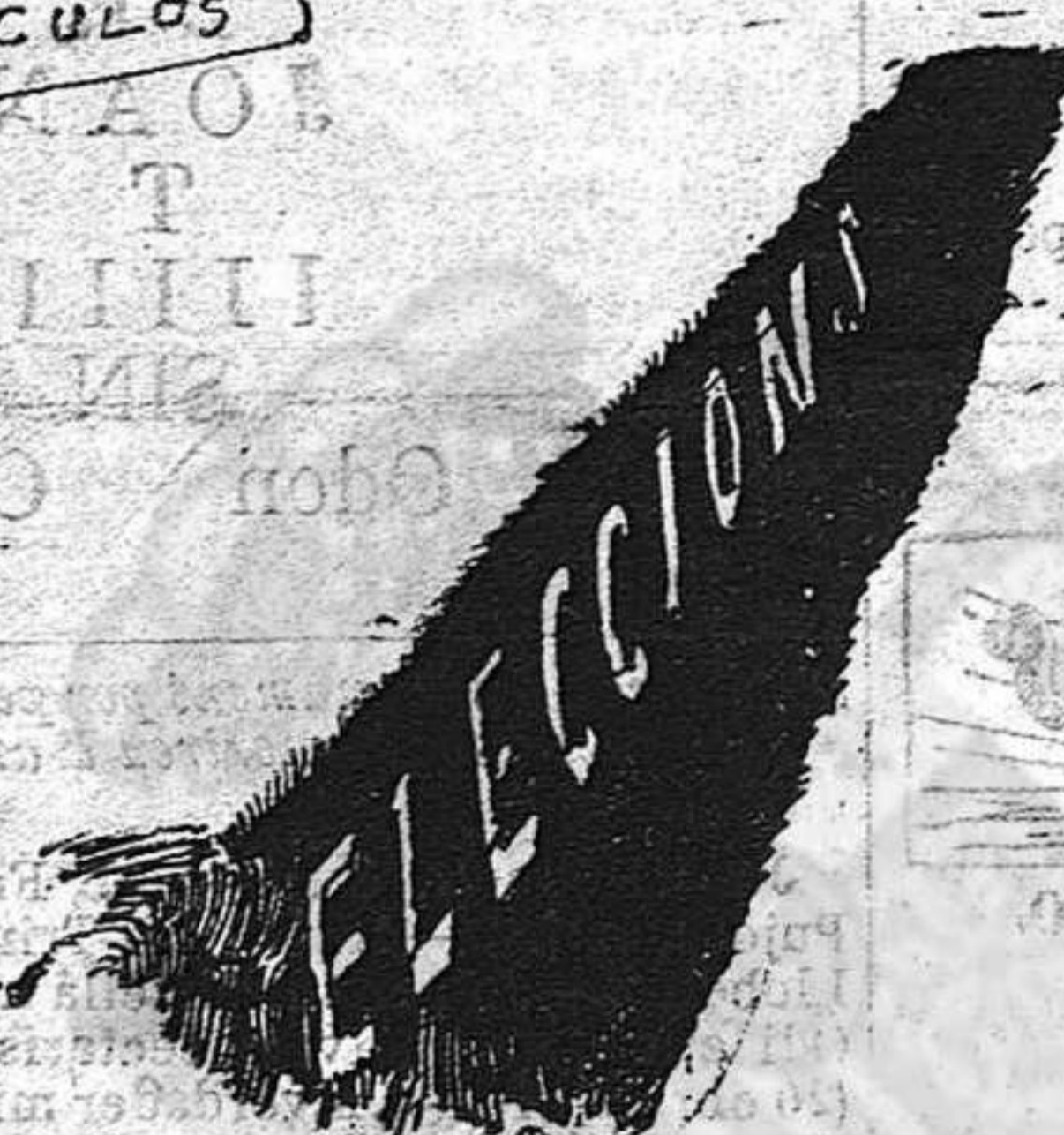

«Telémaco en la Albufera.»

«Suma y sigue.»

CORRIDAS
CON
OBSTÁCULOS

Mès de un se'n anirà de bigotis.

Aquests bolets son d'aquells que 'n diuhen mata-parents.

¡Pobres hijos de Pelayo! quedéu ab un pam de nás.

¿No varen ser onze las cruzadas? Donchs aquesta fá la dotzena.